

ת"פ 4446/08/11 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עוני בן נמר קרקש, אלונה בת יוסף יוספוב, אלי בן יעקב כהן

בית משפט השלום בבאר שבע

י"א תמוז תשע"ה
28 יוני 2015

ת"פ 4446-08-11 מדינת ישראל נ' קרקש ואח'

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד ראמי אלמכאוי
נגד	
הנאשמים	1. עוני בן נמר קרקש ע"י ב"כ עו"ד תומר אורינב 2. אלונה בת יוסף יוספוב ע"י ב"כ עו"ד נורית שני 3. אלי בן יעקב כהן ע"י ב"כ עו"ד אילן אזולאי

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- א. נאשם 1 - סרסרות למעשה זנות בניגוד לסעיף 199 (א) (1) ו- (2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977; קשירת קשר לפשע בניגוד לסעיף 499 לאותו חוק; מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לאותו חוק; שיבוש הליכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק; סיוע לשוחד, בניגוד לסעיף 291 ביחד עם סעיף 31 לאותו חוק;
- ב. נאשמת 2 - סרסרות למעשה זנות בניגוד לסעיף 199 (א) (1) ו- (2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977; קשירת קשר לפשע בניגוד לסעיף 499 לאותו חוק; מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לאותו חוק; שיבוש הליכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק;
- ג. נאשם 3 - סרסרות למעשה זנות בניגוד לסעיף 199 (א) (1) ו- (2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977; מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לאותו חוק; שיבוש הליכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק.

על פי עובדות כתב האישום, בהן הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום (חדשים יוני - יולי 2011), ניהלו הנאשמים 1 ו-2 עסק לאספקת שירותי מין, בדרך של שיגור נשים העוסקות לכך לבתי מלון ולדירות בהתאם לדרישת הלקוחות. שירותי המין פורסמו באמצעות עלונים שהופצו ברחבי העיר. הנאשמים 1 ו-2 תיאמו את המפגשים בין הנשים שעסקו בכך לבין הלקוחות, וקיבלו את התמורה שנגבתה בגין שירותי המין או חלק ממנה.

עמוד 1

בתאריך 02.06.2011, פנה הנאשם 1 אל אדם שהיה מכר משותף שלו ושל שוטר המשמש כראש צוות בילוש במשטרת אילת, ואשר היה מוכר לנאשמים 1 ו- 2 מתוך פעילות משטרתית לאכיפת החוק בתחום עיסוקם בעבר. הנאשמים 1 ו- 2 קבעו מפגש עם השוטר בעיר אילת. באותו מפגש, שהתקיים ביום 05.11.2011, הציעו הנאשמים 1 ו- 2 לשוטר לספק לו מידע ואף אתנן כספי, בתמורה לכך שיוכלו להפעיל את עסקם בשקט, ללא הפרעה מצדה של המשטרה.

השוטר עדכן את הממונים עליו ונתקבלה החלטה להפוך אותו לסוכן סמוי. בהמשך, בתאריך 07.06.2011, נפגש השוטר עם הנאשם 1, אשר שילם לשוטר סך בן 1,000 דולר ארה"ב ובתמורה הודיע השוטר, כי הוא נענה להצעת הנאשמים. בהמשך אותו היום, נפגשו הנאשמים עם השוטר ומסרו לו סך נוסף בן 3,000 ₪, כשהנאשמת 2 הבטיחה להמשיך ולשלם לו סכום דומה נוסף בכל שבוע, בתמורה לכך שיוכלו להמשיך לעבוד ללא הפרעות. בתאריך 09.06.2011 התקיימה פגישה נוספת במסגרתה נמסר לשוטר סך בן 2,000 ₪ תוך שנתבקש לוודא כי לא תהיה הפרעה לפעילות העסק של הנאשמים 1 ו- 2 בעת שהותם בחופשה בחו"ל אליה מתעתדים לצאת בקרוב. באותו מעמד, הציעה נאשמת 2 לשוטר סך בן 5,000 ₪ בתמורה לכך שידאג למבצע אכיפה כנגד עסק מתחרה הפועל גם הוא בעיר אילת.

בפגישה נוספת שהתקיימה ביום 12.06.2011 חזרה נאשמת 2 על הצעתה ואף הציעה סך נוסף בן 2,000 ₪ בתמורה למבצע אכיפה כנגד עסק מתחרה נוסף. במהלכה של אותה פגישה, בהנחית ממוניו, סיפר השוטר לנאשמת 2 על מבצע אכיפה המתוכנן כנגד העסק, במסגרתו תוזמן אחת הנשים המועסקות על ידי הנאשמים לחדר במלון בעיר אילת, ואף הנחה אותה כיצד למנוע מעצרה של אותה אשה, באמצעות כך שתמסור למזמין, כי מעניקה שירותי עיסוי בלבד. אותו מבצע מדומה בוצע בתאריך 14.06.2011, שלוחתם של הנאשמים 1 - 2 פעלה כפי שהוסבר, ולא נעצרה. במהלך אותו היום, נערך גם מבצע אכיפה כנגד אחד העסקים המתחרים, ובעלי העסק נעצרו.

בהמשך לאמור, בתאריך 15.06.2014, נפגשה נאשמת 2 עם השוטר ומסרה לו סך בן 5,000 ₪.

בהמשך, נסעו הנאשמים 1 ו- 2 לחו"ל, ולאחר שובם, בתאריך 29.06.2011, מסרו לו כמתנות שעון ומצת שרכשו בעבורו.

בתאריך 04.07.2011, נפגשו הנאשמים 1 ו- 2 עם השוטר פעם נוספת ומסרו לו סך בן 4,000 ₪. באותו מעמד חזרה הנאשמת 2 ובקשה, כי יערך מבצע אכיפה כדי עסק מתחרה נוסף, תוך שהציעה להגדיל התמורה שתשולם בשל כך ל- 4,000 ₪.

בתאריך 23.07.2011 נפגשו הנאשמים 1 ו- 2 פעם נוספת עם השוטר וחזרו על אותה הצעה.

בתאריך 25.07.2011 נעצרו הנאשמים על ידי משטרת ישראל.

במועד שאינו ידוע בסמוך לתאריך 29.06.2011, פנה נאשם 3 אל נאשם 1, ואמר לו כי בכוונתו לפתוח עסק לאספקת שירותי מין בעיר אילת. נאשם 1 הציע לנאשם 3, להשתמש בשירותיו של השוטר, ולקבל ממנו סיוע דומה לזה שקיבלו

הנאשמים 1 ו- 2 בעסק שבניהולם.

בהמשך, בתאריך 04.07.2011, התקימה הפגישה עם השוטר, באישור הממונים עליו, תוך שנאשם 1 מתאם בין השוטר לבין נאשם 3. נאשם 3 הציע לשוטר סך בן 4,000 ₪ לחודש בתמורה לכך שיוכל לנהל עסק לאספקת שירותי מין ללא הפרעת המשטרה.

בסמוך ליום 11.07.2011 החל נאשם 3 לנהל עסק לאספקת שירותי מין, בדרך של שיגור נשים העוסקות בכך ללקוחות בבתי מלון או בדירות בעיר אילת, תיאום המפגשים ואיסוף התמורה או חלק ממנה. ביום 11.07.2011 נפגש נאשם 3 עם השוטר ומסר לו סך בן 2,000 ₪ במזומן.

בתאריך 25.07.2011, במסגרת מבצע שתוכנן מראש, הוזמנו שירותי מין מאת נאשם 3 לחדר במלון בו שהה שוטר במסווה של לקוח. כאשר הגיעה אשה במטרה לספק השירותים שסוכמו, וקיבלה לידיה האתנן, נעצרה וכן נעצר נאשם 3, שהמתין לה בסמוך לרכב בו הוסעה למלון.

כתב האישום כנגד הנאשמים הוגש בתאריך 02.08.2011 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

לאחר דחיות הדיונים מעת לעת, הוסכם בין הצדדים, בתאריך 12.12.2012, להעביר הדיון לבית משפט השלום בבאר שבע.

בתאריך 29.09.2013 הצהירו הצדדים על הסדר טיעון, במסגרתו הודו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום, והופנו לחקירת שירות המבחן למבוגרים, כאשר בנוגע לנאשם 3, התאפשר לשירות המבחן גם לחוות דעתו בנוגע להרשעה.

פרשת העונש נשמעה, לאחר השלמת חקירת שירות המבחן בנוגע לנאשמים, בתאריכים 19.10.2014 ו- 22.02.2015.

לאחר שמיעת טענות הצדדים, הופנו הנאשמים, מבלי שיהיה בכך כדי ליצור צפיה כלשהי בנוגע לעונש שיוטל, לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

מכאן גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, את מרשמו הפלילי של נאשם 1 (ת/3) הכולל הרשעות בעבירות סרסרות; איומים; סמים; רכוש; עבירות כלפי אנשי מרות; עבירות אלימות; עבירות ברכב; עבירות של השתתפות בהתפרעות בלתי חוקית.

עוד הגישה התביעה את מרשמה הפלילי (ת/4) של נאשמת 2, הכולל הרשעות בעבירות אלימות; רכוש; סמים.

אשר לנאשם 3, לא הוגשו ראיות לעונש מטעם התביעה, בהיותו נעדר הרשעות קודמות.

ההגנה הגישה, לעניינו של נאשם 1, קובץ מסמכים הכולל תכתובת בין ההגנה לבין התביעה וכן מסמכים מתוך תיק החקירה (נ/2). עוד הוגש מכתב המלצה בנוגע לנאשמת 2, בגין תפקודה במסגרת עמותה העוסקת באספקת מזון לנזקקים בעיר אילת (נ/4). כן הוגשו אבחונים בנוגע לילדיה של הנאשמת 2 (נ/5), מהם עולה כי אחד מילדיה אובחן כסובל מלקות למידה והאחר - נדרש להשתלב במסגרת של חינוך מיוחד.

כן הוגש מסמך מעת חברה לשיווק נעלים, בה מועסק נאשם 3 (נ/1), בו נאמר, כי הרשעתו בפלילים תביא לפיטוריו מהחברה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינם של שלושת הנאשמים הוגשו תסקירים מטעם שירות המבחן למבוגרים.

בנוגע לנאשם 1 הוגשו שלושה תסקירים, נושאי תאריך 31.03.14; 06.07.14; 19.02.15.

התסקירים מפרטים את נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, כבן 41, אב ל - 7 ילדים משתי נשים שונות, אחת מהן הינה הנאשמת 2. כיום פרוד משתי הנשים (מהנאשמת 2 נפרד במהלך ניהול ההליכים בתיק זה). הוריו התגרשו כשהיה ילד, והוא גודל ע"י אביו, כאשר אמו עזבה לירדן ושם נשאה בשנית. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם 1 חווה קשיים רגשיים בילדותו וכי משפחתו התקשתה לספק מענה לצרכיו.

הנאשם 1 נשר ממערכת הלימודים ונישא לרעייתו הראשונה בהיותו בן 17.

שירות המבחן התרשם, כי נאשם 1 מתקשה לבחון את החלקים הבעייתיים בהתנהלותו ובחשיבתו. לאור מעורבותו החוזרת בפלילים הומלץ להטיל עליו עונש מוחשי של מאסר קצר מאחורי סורג ובריח בצד ענשים מותנים ארוכים ומתריעים, שיפחיתו הסיכוי לחזרה על התנהגות פורצת גבולות.

מהתסקיר האחרון שהוגש בענינו, עולה, כי לאחרונה עזב את העיר אילת וחזר להתגורר בעיר מוצאו - ירושלים במטרה לפתוח פרק חדש בחייו ולשקמם. עם זאת, לאחר תקופה קצרה חזר להתגורר בעיר אילת ולדבריו החל לעסוק בתחום השיפוצים.

הנאשם 1 הציג לשירות המבחן חוות דעת קרימינולוגית פרטית שנערכה בענינו, שחיזקה את התרשמות שירות המבחן,

אשר חזר על המלצתו הקודמת. יצוין, אותה חוות דעת לא הוגשה לבית המשפט לאור כך שההגנה לא פעלה במסגרת סדרי הדין כנדרש, היינו לא העבירה אותה לעיון התביעה קודם לדיון ואף לא זימנה את עורך חוות הדעת להעיד.

אשר לנאשמת 2, הוגשו שני תסקירים, נושאי תאריך 03.04.14; 07.07.14.

התסקירים מפרטים את נסיבותיה האישיות, כבת 35, אם לשלושה ילדים מהנאשם 1. במועד עריכת התסקיר הראשון היתה משולבת בעבודות שירות, בשל מעורבות בתיק אחר.

הנאשמת 2 בת למשפחה נורמטיבית, כאשר אמה עבדה בעבר כרופאה ואף האב עבד בבית חולים. גם שתי אחיותיה הבכורות עובדות כרופאות. הנאשמת ואח אחד נוסף הסתבכו בפלילים.

הנאשמת עלתה ארצה בגיל 17 ובסמוך לאחר מכן החלה לקיים קשר זוגי עם הנאשם 1. במסגרת זו גידלה גם את אחד מילדיו של הנאשם 1 מנישואים קודמים.

לדברי הנאשמת 2, עוסקת כעשר שנים בתחום מתן שירותי מין כאשר לדבריה הגיעה לעיסוק זה מתוך מצוקה כלכלית. חרף ניסיונות שירות המבחן להפנותה לגורמים המתאימים על מנת לסייע לה להפסיק עיסוק זה, סרבה לכך, לדבריה בשל קשייה להתפרנס באופן אחר.

לטענתה, הנאשם 1 הוא ששכנע אותה לשתף פעולה עם השוטר למען בצע כסף.

לדבריה, מאז הסתבכותה בעבירות דן חדלה מלעסוק בתחום שירותי המין.

שירות המבחן לא התרשם ממוטיבציה לערוך שינוי בחייה ולבחון דברים אלטרנטיביות נורמטיביות לתיעול כוחותיה. בשל כך, אין באפשרות שירות המבחן להעריך, כי תמנע ממעורבות פלילית נוספת בעתיד.

יחד עם זאת, לאור היותה המטפלת העיקרית בילדיה אשר חלקם סובלים מבעיות שונות ואחד מהם אף משולב בחינוך המיוחד וזקוק לסיוע שוטף, המליץ שירות המבחן על מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה ארוך ומשמעותי וקנס.

בתסקיר הנוסף שהוגש בענינה עדכן שירות המבחן, כי נפרדה מהנאשם 1 וכי מאז הפרידה נחשפה לאוכלוסיה נורמטיבית יותר, זאת במקביל לתהליך התחזקות מבחינה דתית. בינתיים, אובחן ילד נוסף שזה כזקוק לחינוך מיוחד. הנאשמת 2 החלה, לאחרונה, לעבוד בשעות אחר הצהריים בפיצריה. שירות המבחן שב וחזר על המלצתו הקודמת, לנוכח היותה אם חד הורית הנעדרת מערכות תמיכה משפחתיות או חברתיות אחרות, העשויות לסייע בטיפול בילדים.

בענינו של הנאשם 3 הוגשו שני תסקירים נושאי תאריך 30.06.14; 18.02.15.

עמוד 5

התסקירים מפרטים נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 45, פרוד טרי מרעייתו, אב לשני ילדים. הנאשם 3 סיים את חוק לימודיו ושירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. בשנתיים האחרונות עובד כמנהל חנות נעליים בעיר רמת-גן.

עד הסתבכותו בעבירות ניהל הנאשם 3 חיים נורמטיביים, עבד ואף פתח עסק עצמאי ואולם בשנים שלפני הסתבכותו בעבירה התמוטט העסק והנאשם 3 נקלע לחובות כספיים והליכי הוצאה לפועל.

במסגרת זו, החל הנאשם לעסוק בתחום סרסרות לשירותי מין עיסוק בו התמיד שבועות ספורים, עד למעצרו, כאשר לאחר מכן חזר לעסוק בעבודות נורמטיביות.

שירות המבחן יחס את הסתבכותו של הנאשם 3 בעבירות למצבו הנפשי והרגישי הירוד בעקבות התמוטטות עסקו, הסתבכותו בחובות וניסיון למצוא פתרון יעיל למצוקתו הכלכלית.

לדבריו, כאשר עבד כמוכר או כמשווק נעלים, אחת מלקוחותיו הקבועות שיתפה אותו כי מתפרנסת מעבודה בתחום מתן שירותי מין ותארה שביעות רצון מרווחים כלכליים גבוהים. כאשר שיתף אותה במצב הכלכלי הציעה לו להצטרף לעבודה בתום זה. נוכח היותו עסוק בנסיון למצוא פתרון מהיר לבעיותיו הכלכליות נענה להצעה.

הנאשם 3 עבר לעיר אילת, שם יצר קשר עם הנאשמים 1 ו- 2, ונעזר בנאשם 1 כמי שהוא בעל נסיון בתחום. הנאשם 1 הוא שהציע לנאשם 3 להיעזר בשוטר ויצר קשר ביניהם.

נאשם 3 ביטא חרטה ובושה בעקבות מעשיו, לצד תחושות אשמה בגין הפגיעה בסביבתו הקבועה, אשתו, ילדיו ואחיו. יצוין, רעיתו של נאשם עזבה אותו בעקבות הסתבכותו זו ואף אחד מאחיו ניתק עמו הקשר.

נאשם 3 ביטא חשש מהאפשרות כי יוטל עליו עונש מאסר לריצוי בפועל או בעבודות שירות, שכן הדבר יקשה עליו להחזיר את חובותיו ואף לעמוד בתשלום המזונות לילדיו. עוד שיתף הנאשם 3 את שירות המבחן, כי הוצע לו לעבור לתפקיד ניהולי ברשת הנעלים בה עובד, תוך שיהיה אחראי על ניהול 14 סניפים וכי הרשעה בדין לא תאפשר לו לקבל תפקיד זה ולהתקדם מקצועית.

שירות המבחן התרשם ממי שהוא בעל תפקוד תיקן ויציב במסגרות השונות לאורך חייו. בשל חוסר היכולת להתמודד עם מצבו הכלכלי ועם תחושת הכישלון, פנה לפעילות עברנית. שירות המבחן התרשם, כי להליך המשפטי השפעה מערערת ומרתיעה לגביו וכי מבטא הכרה והבנה ביחס לפסול שבהתנהגותו.

שירות המבחן התרשם מצורך בולט של הנאשם 3 בסיוע טיפולי על מנת לאפשר לו להתמודד עם מצוקותיו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד נאשם 3 במבחן למשך שנה, תוך שילובו בקבוצה טיפולית וכן להטיל עליו עונשי טיפולי בדמות של"צ בהיקף של 300 שעות.

חרף העובדה, שהוכח, כי הרשעה פלילית עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי של הנאשם 3, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה, וזאת לנוכח חומרת העבירות.

בית המשפט הורה לדחות המשך הדיון בענינו של הנאשם 3 על מנת לקבל תסקיר משלים שיתיחס לאופן השתלבותו בהליך הטיפול. כעולה מהתסקיר המשלים, השתתף נאשם 3 בטיפול באופן קבוע, תוך שיתוף בפתחות ברגשותיו, תחושותיו וקשייו.

הנאשם 3 מבטא הכרה באשר לצורך בהמשך הקשר הטיפולי שהוא משמעותי בעבורו.

נוכח השתלבותו החיובית בטיפול ורצונו לערוך בדיקה עצמית ולשנות את דפוסיו, דבר העשוי להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, חזר שירות המבחן על המלצתו להעמיד הנאשם 3 במבחן ולחייבו לבצע עבודות של"צ.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/2 - טיעונים לעונש לעניין הנאשם 3; ת/5 - טיעונים לעונש לענין שלושת הנאשמים). כן השלימה התביעה טענותיה על פה.

התביעה מדגישה את הפגיעה שנוצרה, כתוצאה מהעבירות שביצעו הנאשמים, בערכים של המוסר הציבורי; כבודן של הנשים אשר הועסקו בתחום שירותי המין; הפגיעה באמון הציבור ובשלטון החוק.

התביעה מבחינה בין חלקם של הנאשמים 1 ו- 2, שהינו, לשיטתה, משמעותי ביותר, לבין הנאשם 3 (ראו: סעיף V(1) לטיעונים לעונש ת/5).

התביעה מבקשת ליתן הדגש על הרתעת הרבים. התביעה מבקשת להשית על הנאשמים 1 ו- 2 עונש מאסר בפועל במתחם של שנה - ושנתיים ומחצה בגין עבירות הסרסרות למתן שירותי מין, על הצד הגבוה של המתחם; עונש מאסר בפועל במתחם שינוע בין שנה ומחצה לבין 4 שנות מאסר, בגין העבירות שענינן מתן שוחד לאיש המשטרה, על הצד הגבוה של המתחם. עוד מבקשת התביעה, כי העונשים יצטברו זה לזה. כן מבקשת להשית על הנאשמים 1 ו- 2 מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס. אשר לנאשם 3, לנוכח ההבדל במידת מעורבותו בפרשה וחלקו היחסי, וכן לאור היותו נעדר עבר פלילי ובהתחשב בקביעות שירות המבחן לגביו, מסתפקת התביעה בעתירה לענישה במתחם שבין שמונה חודשים לשנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. התביעה עומדת על הרשעתו של הנאשם 3 בדין ועותרת לגזור עונשו על הצד העליון של המתחם.

אשר לנאשם 1, טען הסניגור, כי גורמי החקירה (משטרת ישראל) הם שהביאו להחמרת מעשי העבירה, שכן חרף

מעצרו של הנאשם 1 מיד לאחר הצעת השוחד הראשונה כעולה מסעיף 5 לפרק העובדות באישום השני - נתקבלה החלטה על המשך הקשר שבין השוטר, שהפך לסוכן סמוי, לבין הנאשמים ואף בוימו אירועים על ידי המשטרה.

לטענת ההגנה, סכומי השוחד שהועברו מסתכמים בסך 9,000 ואינם גבוהים.

גם התקופה בה פעלו הנאשמים היתה קצרה, כאשר אלמלא הפעילו גורמי החקירה את השוטר כסוכן סמוי היתה קצרה אף יותר.

לטענת הסניגור, בעלי עסקים נוספים בתחום זה שילמו שוחד לאנשי משטרה, והנאשמים נאלצו לפנות לשוטר שפעל כסוכן סמוי על מנת שלא להיוותר לבדם ללא הגנה.

יצוין כי טענה זו לא בוססה בראיות.

ההגנה טוענת, כי מתחמי הענישה בגין העבירות נמוכים מאלה הנתענים מפי התביעה.

עוד עותרת ההגנה לזקוף לזכות הנאשם 1 את חלוף הזמן; את תקופת מעצרו ולאחר מכן - שהותו במשך תקופה ארוכה מאד בתנאים מגבילים, לרבות איזוק אלקטרוני; את הודאתו באשמה; את נסיבותיו האישיות.

ההגנה עותרת להסתפק, בענינו של נאשם 1, בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; קנס.

לענינה של נאשמת 2 הגישה ההגנה טיעונים לעונש בכתב (נ/5) וכן השלימה הטענות על פה.

ההגנה מדגישה המצוקה הכלכלית בה הייתה נתונה, לטענתה, הנאשמת 2, אשר הובילה אותה לעסוק במתן שירותי מין. עוד מדגישה את כוחות הנפש שגייסה על מנת להיפרד מהנאשם 1 ולמצוא פרנסה במגזר הנורמטיבי.

ההגנה טוענת, כי משמעות שליחתה של הנאשמת 2, שכיום הינה אם חד הורית, למאסר - תהיה הותרת שלושת ילדה ללא כל מסגרת משפחתית והעברתם לרשויות הרווחה תוך גרימת נזקים בלתי הפיכים להם, נזקים שאף עלולים להתגלגל בהמשך על הציבור.

ההגנה מבקשת לקחת בחשבון את הודאתה של נאשמת 2 באשמה; את תקופת מעצרה ואת תקופת שהותה בתנאים מגבילים, לרבות איזוק אלקטרוני.

גם בנוגע לנאשמת 2 נטען, כי מתחמי הענישה שנטענו ע"י התביעה הם גבוהים מהמקובל.

לטענת ב"כ הנאשמת 2, הנאשם 1 הוא שהיה הדומיננטי בפרשה והוא גם שיזם הקשר עם השוטר והצעה ראשונית לעניין השוחד.

גם לענינה של הנאשמת 2, הצטרפה ההגנה לטענה, כי גורמי החקירה הם שעודדו את המשך העבירות. לטענת ב"כ הנאשמת 2 - הגיעו הדברים עד גבול ההדחה לעבירות. הגנה עותרת להסתפק בהשתתפות עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות על נאשמת 2.

אשר לנאשם 3, מבקשת ההגנה להדגיש, את חלקו היחסי הקטן במסכת העבירות. סכום השוחד שהועבר על ידו התמצה ב - 2,000 ₪ בלבד.

ההגנה מדגישה, כי נאשם 3 נקלע לביצוע העבירות בשל מצב חריג של מצוקה וקריסת עסקיו, זאת כנגד חיים נורמטיביים שניהל על אותה עת.

ההגנה מדגישה, כי נאשם 3 לא היה מגיע לבצע את עבירת השוחד אלמלא הציע לו הנאשם 1 לפנות לשוטר.

ההגנה מדגישה פגיעה בעתידו התעסוקתי של נאשם 3 ואף באפשרות לבקר את רעייתו וילדיו השוהים בארצות הברית, ככל שתירשם הרשעה בעברו הפלילי.

ההגנה עותרת לאמץ המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3.

בדברו האחרון, הביע הנאשם 1 את צערו על העבירות; סיפר, כי היה נתון כשנתיים בתנאים מגבילים; סיפר, כי נפרד מהנאשמת 2 וכי כיום עובד בתום השיפוצים. ביקש לקבל הזדמנות להתקדם בחייו ואף להתחשב במצבם של שבעת ילדיו.

בדברו האחרון, הדגישה הנאשמת 2, את רוצנה לחיים אחרים. את החיפוש אחר עבודה בתחום מהוגן; את היותה כיום בזוגיות חדשה ואת היותה המטפלת בילדיה, שניים מתוכם בחינוך המיוחד.

בדברו האחרון, הביע הנאשם 3 חרטה. ציין כי מזה כשלוש שנים עובד בתחום הנעליים; כי מבקש להיות נגיש לילדיו אשר חיים בארצות הברית עם גרושתו; כי אינו מתקרב לעיר אילת, אפילו כמקום נופש. נאשם 3 טען, כי כבר קיבל את עונשו במסגרת ההליך המשפטי המתנהל כנגדו.

דין והכרעה

העבירות שביצעו הנאשמים חמורות הן. מעורבות הנאשמים בעבירות של סרסרות למתן שירותי מין פוגעת במוסר החברתי ועלולה לפגוע בכבודן של העוסקות בתחום. עבירות השוחד עלולות לפגוע באמון הציבור ובשלטון החוק.

אשר לעבירות הסרסרות למעשה זנות, המתבטאות בתיווך בנשים העוסקות בשירותי מין ובין לקוחות באמצעות פרסום עסקן, קבלת הזמנות, הסעתן למקום וחלוקה ברווחים עימן, בלא שקיימת אינדיקציה להפעלת אלימות, פיסית או מילולית, הפעלת לחץ מיוחד או ניצול מיוחד (מעבר לניצול הקיים ממילא בעת ביצוע עבירות מסוג זה) - מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בן מאסר צופה פני עתיד לבין מאסר בפועל בן 9 חודשים.

ראו: ת.פ. (אילת) 1003/10 **מדינת ישראל נ' ברלינסקי**, שם נדון נאשם שהעסיק מספר נשים במתן שירותי זנות באופן דומה לזה המתואר במקרה דנן, לשישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן עיצום כספי בסך 15,000 ₪.

ת.פ. (אילת) 32947-12-11 **מדינת ישראל נ' לוי**, שם נדון נאשם בגין עבירות דומות לעונש מאסר צופה פני עתיד וכן עיצום כספי בסך 15,000 ₪.

ת.פ. (נתניה) 5203/09 **מדינת ישראל נ' בורד**, שם נדון נאשם בעל עבר פלילי שהעסיק 10 נשים בזנות, ביניהן שוהה בלתי חוקית, וחי על ריווחיהן, למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ביחד עם עיצום כספי בסך 10,000 ₪.

ת.פ. (באר-שבע) 4898/08 **מדינת ישראל נ' דניאל**, שם נדון נאשם שהחזיק דירה בעיר באר-שבע לצורך העסקת נשים בזנות וכן ניהל את הדירה תוך שהעסיק בה שתי נשים, שהעבירו לו חלק מהאתנן לעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ת.פ. (ירושלים) 3479/04 **מדינת ישראל נ' שרם**, שם נדונה נאשמת שהחזיקה מספר דירות בעיר ירושלים ופרסמה נשים העוסקות בזנות, תוך שנטלה חלק מהאתנן לעונש מאסר צופה פני עתיד וכן עיצום כספי על סך 7,000 ₪.

ת.פ. (אשדוד) 1830/00 **מדינת ישראל נ' סבידש**, שם נדון נאשם שהורשע בעבירות סרסרות תוך שידול שלוש צעירות שהגיעו ממדינות חבר העמים לעסוק בזנות, נטילת דרכוניהן ואף איום עליהן עם תסרבנה לעבוד למאסר בפועל בן 11 חודשים.

ברי, כי מקרה זה חמור מהעובדות המתוארות בכתב האישום דנן.

ע.פ. (מחוזי באר-שבע) 7032/03 **מדינת ישראל נ. אביתן**, שם הושת על נאשם בעבירות סרסרות מאסר בפועל בן 12 חודשים ועיצום כספי על סך 15,000 ₪. עם זאת, באותו מקרה, כלא המערער את הנשים שהועסקו על ידו וניצל את מצוקתן, ועל כן גם מקרה זה חמור מהעובדות המתוארות בכתב האישום דנן.

אשר לעבירות שענינן מתן שוחד לרבות קשירת קשר ושיבוש הליכי משפט - היינו העבירות המתבטאות במסכת ההתנהלות אל מול השוטר, אשר בהמשך, הופעל כסוכן סמוי - רואה בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה על מאסר בפועל בן 6 חודשים ועד למאסר בפועל בן שנה ומחצה.

ראו: ת.פ. (באר-שבע) 5787/08 **מדינת ישראל נ' פרחן ואח'**, שם הורשעו שני נאשמים במתן שוחד לשוטר תמורת דיווח על פשיטות על בתי הימורים בעיר אשדוד ונדונו למאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ולעיצומים כספיים בסך כולל בן 35,000 ₪ (על שני הנאשמים).

ת.פ. (באר-שבע) 4421/08 **מדינת ישראל נ' רבינסקי**, שם נדון נאשם שנתן שוחד בסך 3,000 ₪ לשוטר בשירות חובה על מנת לקבל מידע מודיעיני סודי שנצבר בעינו במערכת הממוחשבת של מחלק המודיעין של המשטרה, למאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן עיצום כספי על סך 10,000 ₪.

ע.פ. 3710/13 **טדלה נ' מדינת ישראל**, שם אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 7 חודשים לריצוי בפועל על מערער אשר הורשע במתן שוחד לעובד רשות האוכלוסין וההגירה על מנת לקבל אשרות שהיה לנתינים זרים.

ת.פ. (חיפה) 2690/05 **מדינת ישראל נ' אטדגי**, שם הורשע נאשם שהעביר שוחד בסכומים של אלפי דולר ארה"ב לקצין משטרה, בין היתר על מנת למנוע הפרעה לפעילות למקום שהוחזק למתן שירותי זנות ונדון למאסר בפועל בן 9 חודשים ולעיצום כספי על סך 10,000 ₪.

ת.פ. (חיפה) 2691/05 **מדינת ישראל נ' אברמוב**, שם נדון נאשם שהורשע בגין עבירות של תיווך בשוחד והחזקת מקום לשם זנות, בגין כך שיצר קשר עם אחר על מנת שיעביר לקצין משטרה סכומי כסף שנעו בין 1,500 עד 2,000 דולר במטרה לקבל ממנו מידע על פשיטות מתוכננות וכן למנוע הפרעה לפעילותו, לעונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, 11 מתוכם בחופף לעונש מאסר אחר אותו ריצה הנאשם.

ת.פ. (רמלה) 1157/07 **מדינת ישראל נ' גדעון ואח'**, שם הורשע נאשם שהפעיל תחנת דלק ללא רישיון עסק והיתרים מתאימים ואפשרו לשוטר לתדלק ללא תשלום, בסכומים שהגיעו ל - 18,000 ₪ על מנת להימנע מסגירת תחנת הדלק, ונדון לעונש מאסר בפועל בן 11 חודשים, ביחד עם עיצום כספי על סך 20,000 ₪.

ת.פ. 30737-09-10 **מדינת ישראל נ' קאסם**, שם נקבע מתחם ענישה בין 12 ל - 18 חודשי מאסר בפועל בגין מתן שוחד לפקיד בתחום התכנון והבנייה.

בהיות האישומים שענינם עבירות השוחד והטיית המשפט מסכת אחת הנובעת ומשלימה את עבירות הסרסרות, שכן נעברו עבירות אלה במטרה לאפשר הפעילות הפלילית בעבירות הסרסרות - מוצא בית המשפט להורות על חפיפה מסוימת במתחמי הענישה. בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, קובע בית המשפט מתחם ענישה כולל בגין העבירות שבשלושת האישומים בכתב האישום, אשר ינוע בין מאסר בפועל בן 6 חודשים ועד למאסר בפועל בן 20 חודשים.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם נעוצה בטיב העבירות שבוצעו, לרבות היקף הפעילות בתחום הסרסרות והיקף כספי השוחד שהועברו; מידת הפגיעה בנפגעות העבירה (רלוונטי לאישומים בתחום הסרסרות); משך הפעילות העברנית ומידת האינטנסיביות שלה; עברו הפלילי של כל אחד מהנאשמים, לרבות חזרה על ביצוע עבירות דומות (רצדביזם); הפרוגנוזה של גורמי ההערכה בנוגע לתפישותיו של הנאשם, למידת נטילת האחריות על המעשים שעשה או לסיכון הנובע ממנו לעתיד; נסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה דנן, אין לומר, כי היקף הפעילות בתחום הסרסרות, כפי העולה מכתב האישום, הינו נרחב. הן הנאשמים 1 ו-2 והן הנאשם 3 נתפסו עוסקים בתחום זה תקופה שאינה ארוכה. כעולה מכתב האישום, התמצה חלקם, בעיקר, בתיאום בין הלקוחות ובין המספקות את שירותי המין. אין טענה, בכתב האישום, על פגיעה שלהם בנפגעות העבירה או על ניצול מיוחד, מעבר לפגיעה והניצול הכרוכים, כשלעצמם, בעבירות אלה. אין טענה, כי מי מהעובדות עם הנאשמים הועסקה בתחום בניגוד לרצונה. אשר להיקף כספי השוחד - המדובר בסכומים שהתמצו באלפי ₪ בודדים. התקופה בה שולמו כספי השוחד לא היתה ארוכה.

בנוגע לפעילותו הפלילית של הנאשם 3 - המדובר בהיקף פעילות נמוך יותר, הן מבחינת תחום הסרסרות - באשר הנאשם 3 נתפס, למעשה, מיד עם תחילת השתלבותו בתחום זה; והן בנוגע לכספי השוחד, כאשר הנאשם 3 שילם סך בין 2,000 ₪ לשוטר בטרם נתפס.

בנוגע לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים:

אשר לנאשם 1, המדובר במי שעברו הפלילי מצביע על פעילות שוטפת בתחום העברני והאנטי חברתי, מאז היותו קטין. הנאשם הורשע במגוון רחב של עבירות, ובין היתר גם בעבירות לסרסרות לזנות ובעבירות כנגד אנשי מרות. מאסרים שהוטלו על הנאשם בעבר לא הרתיעוהו מלשוב ולעבור העבירות. הנאשם אינו מנהל חיים אזרחיים נורמטיביים, אינו מסתגל למסגרות - הן בתחום המשפחתי, הן בתחום הלימודי והן בתחום התעסוקתי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לבחון החלקים הבעיתיים בהתנהגותו ובחשיבתו ולאור מעורבותו החוזרת בפלילים המליץ, מה שאינו בגדר חזון נפרץ, להטיל עליו עונש מוחשי של מאסר מאחורי סורג ובריח, הגם שהמליץ על מאסר קצר יחסית.

אשר לנאשמת 2, אמנם הסתבכה בעברה, אך אין עדות להסתבכויות בעבירות דומות. על נאשמת זו הוטלו ענשים קלים יחסית. המדובר במי שמתפקדת כאם חד הורית ומגדלת שלושה ילדים אשר, כעולה מהראיות שהוצגו, חלקם בעלי בעיות מיוחדות ונדרשים לטיפול ולהשגחה אינטנסיביים. נאשמת זו עברה מסכת חיים לא קלה, כאשר במשך שנים עסקה במתן שירותי מין, ולאחרונה החלה לעבוד במסגרת נורמטיבית. הגם ששירות המבחן לא התרשם משינוי של ממש בתפישותיה, הרי לאור נסיבותיה האישיות המיוחדות, המליץ להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

אשר לנאשם 3 - נסיבותיו של נאשם זה אינן שגרתיות. למעשה, המדובר במי שניהל חיים אזרחיים נורמטיביים, חיי עבודה, תוך שמילא את כל חובותיו, לרבות שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. עולה מהתסקירים שהוגשו בענינו, כי

למעשה נקלע לפעילות בתחום הפלילי עקב משבר נקודתי בחייו, אשר כלל התמוטטות כלכלית. נאשם זה לא הסתבך בפלילים בעבר; אף לא לאחר הסתבכותו בעבירות דנן. מזה כשנתיים, חזר לקיים חיי עבודה אזרחיים יצרניים.

נאשם זה שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ואף השתלב בהליך טיפולי, כאשר שירות המבחן התרשם, כי הטיפול שעובר עשוי להפחית את רמת הסיכון להסתבכויות בעתיד. אמנם, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, אך המליץ לנקוט עימו בדרך שיקומית ולהעמידו במבחן, בתוספת צו של"צ.

בנוגע לשלושת הנאשמים, ישקול בית המשפט לזכותם את היותם שרויים במעצר ובתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה יחסית וכן את הודאתם באשמה, בכתב האישום כפי נוסחו המקורי, תוך חיסכון ממשי בזמן שיפוטי.

אשר לנאשמת 2, כמצוות המחוקק בסעיף 40(א) ו-2(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ישקול בית המשפט גם את ההשפעה שעלולה להיות לענישתה על תפקודה ועל בני משפחתה - ילדיה הקטינים הנתונים תחת השגחתה וטיפוליה.

סקירת שיקולי הענישה כמפורט לעיל מצביעה לכיוון ענישה על הצד הבינוני - גבוה של מתחם הענישה בנוגע לנאשם 1; על הצד הבינוני של מתחם הענישה בנוגע לנאשמת 2 ועל הצד הנמוך של מתחם הענישה בנוגע לנאשם 3.

הגנה מן הצדק - התנהלות גורמי האכיפה

כאן המקום להדרש לטענת ההגנה בנוגע להתנהלות גורמי האכיפה כלפי הנאשמים בפרשה זו. אף טענה זו הינה בעלת משקל לענין העונש, וראו סעיף 40(א) (9) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

טוענת ההגנה, כי השתלשלות העובדות כפי שעולה מכתב האישום מהווה, למעשה, הדחה של הנאשמים להמשיך בפעילות העברית ואף להאיץ ולהסלים פעילות זו.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים - נכון בית המשפט לקבל טענה זו.

אכן, ניתן היה לגדוע הפעילות הפלילית באבחה אחת, עת קיבל השוטר את הצעת השוחד מהנאשמים 1 ו-2. הצעה זו מהווה כשלעצמה עבירה של נסיון למתן שוחד, ומתוך הנסיבות שאפפו הצעה זו, ניתן היה להרשיעם גם בעבירות בתחום הסרסרות.

לכל היותר, ניתן היה להבין, כי גורמי האכיפה והתביעה מבקשים לוודא, שהצעת השוחד היא קונקרטית ואיננה מן הפה אל חוך, ולהמתין להעברת התשלום הראשון לידי השוטר. ואולם, השתלשלות האירועים שלאחר העברת התשלום הראשון - היינו - כל האירועים המפורטים החל מהסיפא לסעיף 8 בפרק העובדות באישום השני ועבור לאישום השלישי כולו - לא היו באים לעולם אלמלא פעולות משטרת ישראל. יתר על כן, שיתוף הפעולה של השוטר, אשר, לאותה העת,

פעל כסוכן סמוי - לא התמצה רק בקבלת כספי השוחד, כי אם בפעולות יזומות, כגון מבצעי אכיפה מדומים ומעושים, הן כלפי הנאשמים והן כלפי "עסק" מתחרה. יתר על כן: מעשיו של נאשם 3, כמפורט באישום השלישי בכתב האישום, לפחות בכל הנוגע למתן השוחד ולפגיעה בהליכי המשפט - ספק אם היו באים לעולם כלל, אלמלא העביר נאשם 1 לנאשם 3 את שביעות רצונו מפעולות השוטר, אשר פעל כסוכן סמוי, וזאת בשל אותן פעולות יזומות, במסגרת הפעלתו.

ודוק: אין ברור כלל, מה הרציונל שעמד בבסיס הפעלתו של השוטר כסוכן סמוי. סוכן סמוי מופעל על מנת לגבש מידע מודיעיני בדבר פעילותו של מאן דאז בתחום הפלילי לכדי ראיות קבילות אשר תאפשרנה העמדתו לדין. והלוא, כפי שפורט לעיל, עם הצעת השוחד מטעם הנאשמים 1 ו-2, ובוודאי עם העברת התשלום הראשון, נתגבשו היסודות של העבירות הרלוונטיות. לא נטען, כי היתה הפעלת הסוכן נדרשת על מנת לאסוף או לאמת נתונים בנוגע לפעילות פלילית בהיקפים נרחבים יותר מאלה שהיו ידועים באותו שלב, ואף לא נערך ניסיון כלשהו להתחקות אחר פעילות פלילית נוספת, שגם לא נתגלתה. כל שנעשה עמם, היה לשוב וליצור נסיבות שתאפשרנה חזרה על אותן עבירות ידועות, היינו תשלומים נוספים של כספי השוחד העתיים עליהם סוכם כבר מלכתחילה.

התנהגות זו של גורמי האכיפה, מן הדין שתביא להפחתה ניכרת במשקלם של שיקולי הענישה בנוגע לעבירות המתבססות על כל העובדות שפורטו החל מהסיפא לסעיף 8 בפרק העובדות באישום השני בכתב האישום, וכן באישום השלישי בכתב האישום כולו.

להפחתה במשקלם של שיקולי הענישה עקב התנהלות גורמי האכיפה כמתואר, מצטרפת הקהיתם של אותם שיקולים גם בשל הזמן הארוך, יחסית, אשר חלף מאז ביצוע העבירות (כארבע שנים), ואשר בחלקו לא נבע מנסיבות הקשורות בנאשמים.

שיקולים אלה מטים, באופן יוצא דופן, את הכף בנוגע לענישת הנאשמים - לקולא, וזאת חרף חומרת העבירות. מכח הקלה זו - יענש נאשם 1 על הצד הבינוני - נמוך של מתחם הענישה, חלף על הצד הבינוני - גבוה שלו; הנאשמת 2 - על הצד הנמוך של מתחם הענישה, חלף על הצד הבינוני שלו. אשר לנאשם 3 - מכוחם של שיקולים אלה, כאשר עלה, כי לפחות בכל הנוגע לעבירות שענינן מתן שוחד ושיבוש הליכי משפט - ספק אם היו באות כלל לעולם אלמלא הפעילות המשטרתית - נותר ליחס משקל לעבירת הסרסרות בלבד, אשר לנוכח היקף הפעילות במסגרת עבירה זו מחד, ולנוכח נסיבותיו האישיות יוצאות הדופן של נאשם זה והפרוגנוזה השיקומית הטיפולית בענינו - יבכר בית המשפט עם נאשם זה לנקוט בהליכי שיקום, כפי עתירת ההגנה והמלצת שירות המבחן.

על אף האמור, גם בנוגע לנאשם 3 - אין בית המשפט מוצא, כי מתקמים השיקולים המאפשרים ביטול ההרשעה, וזאת לנוכח סוג העבירות, המצביעות על ערכים אנטי חברתיים והינן בעלות פוטנציאל לפגיעה בנפגעות העבירה. זאת, למרות המכתב נ/1, על פיו יתכן שהרשעת הנאשם תלקח בחשבון על ידי מעסיקתו בנוגע להמשך עבודתו.

בנוסף לענשים האמורים, יגזור בית המשפט על כלל הנאשמים גם מאסר מרתיע צופה פני עתיד, וכן עיצומים כספיים מסוג קנס.

אשר לגובה העיצומים הכספיים - לענין זה, גילה המחוקק דעתו עת נקבעו אמות המידה הנקובות בסעיף 290(א) לחוק

העונשין, תשל"ז - 1977, אשר מוחלות גם על נותן השוחד, כאמור בסיפא של סעיף 291 לאותו חוק - הוא סעיף העבירה בו הורשעו הנאשמים דנן. על פי המפורט בסעיף זה - הסמך המחוקק את בית המשפט לפסוק עד פי חמישה מהקנס המירבי שבחוק העונשין (העומד, לעת הזו, על 226,000 ₪), כשמדובר בנותן שוחד, שהוא אדם, ועד פי עשרה מהסכום האמור - כשמדובר בתאגיד. לחלופין, קבע המחוקק אמת מידה נוספת, והיא עד פי ארבעה משווי טובת ההנאה שהתכוון להשיג נותן השוחד.

המחוקק גילה, אם כן, דעתו, כי עבירת מתן השוחד מחיבת הטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים. על אחת כמה וכמה במקרה דנן, כאשר השיקול המרכזי לעבירות היה מתן אפשרות להמשך פעילות עברנית.

אמנם, לא הוצגו נתונים בנוגע לשווי הכספי של טובת ההנאה הפוטנציאלית ששאפו הצדדים להשיג כתוצאה ממתן השוחד, ואולם ברי, כי עולה היא על סכומי השוחד שהועברו, שכן מסתמא הועבר השוחד מתוך צפי של הנאשמים לרווח גדול יותר, ולא היו משתלמים כספי שוחד על מנת לקבל רווחים הנמוכים מהם. בנסיבות אלה, יעמדו סכומי השוחד כפי שהוכחו ונזכרו בכתב האישום, כבסיס לעיצומים הכספיים בהתאם למתווה שקבע המחוקק כאמור.

סוף דבר, לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירים שהוגשו בעניינם של הצדדים; עיין באסופות הפסיקה שהוגשו מטעם הצדדים; שמע דברם האחרון של הנאשמים - גוזר על הנאשמים הענשים דלקמן:

א. על נאשם 1 - 9 חדשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. על נאשמת 2 - 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס - תרצה הנאשמת 2 המאסר בדרך של עבודות שירות, בבית החייל, רחוב השיטה 4, אילת, חמישה ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשמת להתייצב ביום 14.10.15, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות מחוז דרום בשב"ס, ומשם תמשיך לריצוי עבודות השירות בהתאם להוראות שתקבל. נאשמת 2 מזהרת, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי; כמו גם אי שמיעה להוראות הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות שוטפות - עלול להביא להפקעת מנהלתית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות ולריצוי המאסר בין כתלי בית האסורים.

למען הסר ספק - אין בית המשפט מורה על ניכוי ימי המעצר בנוגע לנאשמת זו, וניכוי זה נלקח בחשבון בעונש שהוטל עליה;

ג. על נאשם 3 - צו של"צ בהיקף של 300 שעות, אותם ירצה בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן. על הנאשם להתייצב, בתוך 10 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. נאשם 3 מזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השל"צ או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחודש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ד. נאשם 3 יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יחויב להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ על ידי שירות המבחן. על נאשם 3 להתיצב, בתוך 10 ימים מהיום, בשירות המבחן לצורך קבלת הוראות מתאימות. הנאשם 3 מוזהר, כי אי התיצבות בשירות המבחן או אי שיתוף פעולה עמו בכל הנוגע לצו המבחן - עלול להביא להפקעת צו המבחן ולדיון מחודש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ה. על כל אחד מהנאשמים - 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של נאשם 1 ממאסר, בנוגע לנאשם 1, ולמשך שלוש שנים מהיום בנוגע נאשמים 2 ו-3; והתנאי - שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ח' סימן י' או פרק ט' סימנים א', ב', ד', ה';

ו. על כל אחד מהנאשמים - 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של נאשם 1 ממאסר, בנוגע לנאשם 1, ולמשך שלוש שנים מהיום בנוגע נאשמים 2 ו-3; והתנאי - שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977, פרק ח' סימן י' או פרק ט' סימנים א', ב', ד', ה';

ז. כל אחד מהנאשמים ישלם 1 ו- 2 ישלם קנס כספי בסך 18,000 ₪, או 180 ימי מאסר תמורתו. הנאשם 3 ישלם קנס כספי בסך 8,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס שהוטל על כל אחד מהנאשמים ישולם בעשרה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.09.15 ובכל 01 לחודש הגרגוריאני שלאחר מכן.

גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

צו מבחן בנוגע לנאשם 3 יוגש לחתימה בתוך 45 יום מהיום.

נאשם 1 יתיצב לריצוי ענשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד הצדדים.

חתימה